

PREDGOVOR

Metabolički sindrom se definiše kao skup faktora rizika za nastanak šećerne bolesti (diabetes mellitus tip II) i brojnih kardiovaskularnih bolesti. Prvi put je opisan 1988 godine kada je nazvan “sindrom X”.

Jedna od glavnih prepreka u analizi dostupnih podataka o epidemiologiji metaboličkog sindroma je upotreba nekoliko definicija metaboličkog sindroma, koje su veoma slične, ali ne iste po pitanju poremećaja koji spadaju u metabolički sindrom.

Osnovni patogeni poremećaj u metaboličkom sindromu je inzulinska rezistencija, koja se definiše kao promjena u fiziološkoj regulaciji, kada određena doza inzulina ima manji efekat na metabolizam glukoze nego što je to slučaj kod zdrave osobe.

Kod osoba sa metaboličkim sindromom postoje dva osnovna cilja liječenja, a to su liječenje osnovnog uzroka boljom kontrolom tjelesne težine i povećanjem tjelesne aktivnosti, te smanjenje i liječenje faktora rizika za kardiovaskularnu bolest, ako su oni prisutni i pored promjene stila života.

Uloga medicinske sestre/tehničara u radu sa pacijentima sa metaboličkim sindromom je višestruka, od prevencije (primarne i sekundarne), preko dijagnostičkih procedura, do terapijskih postupaka.